

РЕШЕНИЕ

№ 5203

гр. София, 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8239** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на Сдружение „Щ.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от М. Д. М., срещу решение № 3/05.08.2020 г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в което е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация № 3/23.07.2020 г., подадено от жалбоподателя и други 10 граждани и организации, спрямо които производството по делото е прекратено /л. 10 от д./.

Жалбоподателят сочи, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен – в противоречие с материалния закон, в нарушение на изискванията за форма и адм. производствените правила и при отклонение с целта на закона. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата и прави искане за присъждане на разноски по делото за д.т. и адв. хонорар, съгласно списък /л. 91/.

Ответникът – изпълнителен директор на Национален фонд „Култура“, редовно

призован, не се представлява в с.з., не изразява становище.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е частично основателна – с изключение на т. От заявлението, по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление за достъп до обществена информация № 3/23.07.2020 г., подадено от жалбоподателя формулирано както следва:

- Какъв е поименният състав поотделно на всяка една от Експертните комисии, определени от УС на НФ“К“ през 2020 г., които са оценявали или предстои да оценяват подадените проекти по адм. от НФ“К“ програми, в това число – Дебюти, Култ. Наследство; Критика; Преводи; Публики. Соц. ангажирани изкуства;
- Какви са съответната специалност /експертни познания/, образование на всеки един член на комисията.

В оспореното решение са изложени следните съображения и мотиви:

Сочи се, че на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация достъпът до служебната обществена информация относно поименния състав на експертните комисии по програми на НФ „Култура е ограничен, когато тя, тъй като работата на комисииите е свързана с оперативната подготовка на актовете на Управителния съвет и няма самостоятелно значение (решенията на комисииите са от категорията на мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации).

В Управителния съвет на Национален фонд „Култура“, съгласно чл. 26 от Закона за закрила и развитие на културата, се включва по един представител на Министерството на културата, на Министерството на финансите и на Националното сдружение на общините в Република България, а останалите членове се назначават по предложения на творческите съсловни организации, на академичните институции в областта на културата, на организациите с нестопанска цел в областта на културата и на културни дейци. Това е висшият управителен орган на фонда, съставен по демократичен начин от експерти в съответните области. За това решенията за финансово подпомагане на проекти в областта на културата по всяка една от програмите на фонда се взема от Управителния му съвет. Членовете на решаващият орган по всяка от програмите на

Национален фонд „Култура“ са публикувани на електронната страница на институцията. Ежегодно, в годишния доклад за работата на Национален фонд „Култура“ на електронната страница на институцията се публикуват имената на всички експерти, участвали в комисии по оценка на проекти за финансово подпомагане от фонда. Оповестяването им преди приключването на годината не е продиктувано от надделяващ обществен интерес, а напротив и ще доведе до натиск при работата им.

От правна страна:

Издател на процесният акт следва да бъде кмета на Община - С., с оглед липсата на доказателства за делегиране на тези правомощия на служител при общината.

Процесният отказ да се предостави исканата информация, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред. Същият е на компетентен адм. орган, с оглед предоставените му правомощия по закон. Отказ е в противоречие с проц. правила и разгледан по същество е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон, адм. – производствените правила и целта на закона.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, кметът на община е орган на местното самоуправление и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящият състав на съда следва да се квалифицира като обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект, във връзка с дейността на общината, във вр. със строителство и по отношение на изразходването на общ. финанси и осъществен контрол, вкл. и съдебен по отношение

на тези отношения. Адм. орган дължи произнасяне при съобразяване с относимите разпоредбата в ЗДОИ - чл. 28 и сл. от ЗДОИ.

Съгласно относимата норма на чл. 13. от ЗДОИ:

„(1) Достъпът до служебна обществена информация е свободен.

(2) Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:

1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации);

2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.

(4) (Нова - ДВ, бр. 104 от 2008 г.) Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.“

За да се приложи посоченото ограничение при отказ, е необходимо кумулативно да са налице предвидените в ал. 2, т. 1 и т. 2 на чл. 13 от ЗДОИ предпоставки. В случая органът сочи т. 1 като основание за отказ. Действително, в случая информацията за поименния състав на комисиите и квалификацията на членовете е свързана с опер. подготовка на актовете. Същата обаче може да има напълно самостоятелно значение, понеже този състав е важен за самото функциониране на адм. орган, като същата не попада в изчерпателното изброяване в разпоредбата. В случая може да се приеме, че информацията засяга интересите на трети лица-членовете на комисиите и същите, на осн. Чл. 37, т. 1 следва да се изиска тяхното съгласие за предоставянето ѝ. При отказ, следва да се изложат подробни и изчерпателни съображения дали е налице надделяващ общ. интерес за това. В случая, от адм. орган са изложени неоснователни съображения за липса на надделяващ общ. интерес, които не се споделят от съда. Това, че оповестяването на имената и квалификацията на експертите би довело до натиск в работата им е изцяло спекулативно и хипотетично мнение, което не се подкрепя от никакви доказателства.

Следва да се върне адм. преписка на адм. орган, който следва да изложи подробни мотиви за предоставяне или отказ като се спази предвидената в закона писмена форма.

Съдът намира, че процесният отказ, е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен, а адм. преписка върната на адм. орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, във вр. с необходимостта от подробно и конкретно мотивиране на адм. акт по посочените обстоятелства, в съответствие с приложимата правна норма и издаването му в изискуемата от закона писмена форма за валидност.

При своевременно направеното искане от жалбоподателя, при изхода на спора, липса на възражение за прекомерност на разноските и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да му се присъдят разноски по делото 50 лева за д.т., съобразно представените доказателства по настоящото дело – банково бордеро и адв. пълномощно /л. 10/. Съгласно последното е заплатен адв. хонорар като такъв следва да се присъди в размер на 500 лева, с оглед доказателство за заплащането му в брой и липсата на възражение за прекомерност от ответника по делото.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Сдружение „Щ.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от М. Д. М.,

РЕШЕНИЕ № 3/05.08.2020 г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в което е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация № 3/23.07.2020 г.;

ВРЪЩА делото на адм. орган като адм. преписка за ново произнасяне по заявлението за достъп, в 14-дневен срок, съобразно дадените в мотивите на решението задължителни указания за прилагане на закона;

ОСЪЖДА Национален фонд „Култура“ да заплати на Сдружение „Щ.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от М. Д. М., разноски по делото в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева разноски по делото;

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: